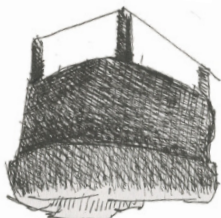
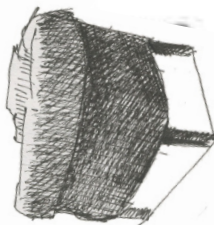
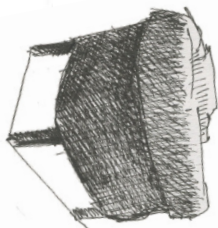
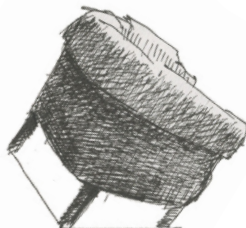
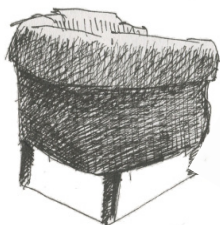

ntamo

forma Martikainen

MÖYSÄLÄISEN KIRJALLISUUDEN SEURA

MÖYSÄLÄISEN KIRJALLISUUDEN SEURA

© 2012 Jorma Martikainen
ISBN 978-952-215-196-4

TAITTO
Make Copies

KANNEN PIIRROS
Timo Ala-Vähälä

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2012
ntamo
www..ntamo.net

Forma Martikainen

MÖYSÄLÄISEN KIRJALLISUUDEN SEURA

Runoja

ntamo

METSÄSTYS

mies rakensi majan korkealle
kolmen puun keinuvalle oksalle
pesän korkealle
(ampumalavan sen alapuolelle)
rakensi lattian omista jäljistään
seinät levottomuudesta, tyhjyydestä
ja vieraista äänistä
teki ilosta katon,
tiedoista ikkunan, ja avasi
tunteesta oven
ja maahan oli miehen laskeuduttava -
saalista noutamaan,
laskeuduttava maahan asti
yhtä puuta myöten
ensimmäiseen puuhun (koivuun)
mies vuoli nimen (rohkeus)
toiselta anoi nimeä (nälkä)
kolmatta kumarsi (nöyryydeksi)

Se oli sanojen kasvattaja, karjanomistaja
joka löi ensimmäisen aidanseipään
laski rajan ja mittasi maan muodon
saalistaja se ei ollut
hän ei voinut saaliista erottua
karjan paimen aitasi valtaa,
aitasi itsensä suureen häkkiin
istahti kuistille ja sinisin sanoin
tunnelmoi laskevalle auringolle
Saalistaja
kulkee niin kuin
nälkä tai ikävä
juoksee vaiston mukaan
raukeuteen, täyteen tyhjyyteen saakka

Intiaani voi seurata kaurista kolmatta päivää
tai odottaa liikahtamatta
saalistaan tuntikausia
intiaani on ikuinen,
harrastaja
ajalla rajattu
Tyynet seinät
vilisevät lihaisia kirjoituksia
korppeja, kettuja
katujen tuuliset huoneet
on vain varattava aikaa – olla nopea

(runoilija)

Joka kerta silmät sulkiessani

näen poistuvat naisen reidet

Ne on kirjoitettu täyteen lyhyitä lauseita.

Hänen aittansa ja varastonsa täyttyivät saaliista.
Hänellä oli polvivaje, hyökkönen, nystykarva
hevelijä, erehtyjä, seideli
arvekas, kaiveskelija, kupertaja
tapailija, tuhkatakki, piirakkapolku
puusto, sopeutuja, sopertaja
uudentuja, huomenmaito, luonnonolento
herkku, tulento, sitoutuja
näännyttäjä, nääntyjä, lapsuttelija
ehtyjä, lankeaja, kipuovi ja kaksi surunleipästä
mutta hän ei saanut tulta syttymään
kypsymään päivän ateriala
ei hän tiennyt kuinka saalis tanssii
miten riista tarjotaan
kuinka itselle katetaan pöytä

Haavoitin jousellani sinistä
pientä tunnistamatonta
joka pensaikkoon piiloutuneena
sanoi nimekseen 'Totuus, joka pakenee'
Hoidan sinut kuntoon, lupasin
mitä syöt, millä elät
mitä happea hengität ??
Ruokin sinut isoksi ja vahvaksi
(en kertonut että aioin
syödä sen ennen joulua)
Joulun alla join loppuun valehtelijan maljan
katsoin totuutta suoraan silmiin,
aukaisin sille oven : ”Mene”
mutta se se sanoi olevansa herra talossa
ja minä lähdin

Ulkona sade yltyy upeasti.

Parvekkeen ovi on täysin avoinna. Verho ei liikahda.

Iltauutiset ovat menneet, kissa nukkuu;

ei välitä mistään

On lämmintä, ja kipu ei yllä

ei mikään kipu

forma Martikainen on lahtelainen runoilija.